

ралежчета. Малките се раждат слѣпи. Тѣ сж свършено голи, бѣлички и по тѣлото имъ има точки, отъ кждето после ще се появатъ твърдитѣ косми — бодличкитѣ. Въ продължение на 3—4 седмици малките сж немошни и затова майката изцѣло е въ тѣсна помощъ. Въ първитѣ седмици майката ги кърми съ млѣко, а следъ това започва да имъ донася червей, голи оклювчета, жабчета, разни дребни, насѣкоми, а понѣкога и плодове. Презъ цѣлия день малките таралежчета лежатъ въ удобното си скривалище — легло, а привечерь цѣлото семейство тръгва на разходка, за да си търси храна.

Къмъ края на първия месецъ космитѣ на малките затвърдяватъ и се превръщатъ въ бодли. Малките вече могатъ да се свиватъ на кълбо и съ насъркналитѣ бодли да се предпазватъ отъ неприятелитѣ си. Презъ цѣлото лѣто малките сж около майка си, която ги пази, но сжщевременно ги приучва на всичко, което ще имъ бжде необходимо въ живота.

Къмъ м. септемврий — октомврий, таралежчетата сж вече напълно порасли и започватъ сами да се грижатъ за всичко каквото имъ е нужно. Сега тѣ се хранатъ усилено, затлъстяватъ и се приготвятъ за идващата зима. Тѣ чувствуватъ, че имъ предстои нѣщо по-особенно, нѣщо което ги кара да се загрижатъ за топло и удобно жилище, кждето ще прекаратъ тежката и студена зима въ *непробуденъ зименъ сънъ*.

Таралежътъ има много неприятели, и ако не бѣше сиво-рѣждивия цвѣтъ на тѣлото му, ако да нѣмаше остритѣ си бодли, много отдавна би загинало и това интересно животно.

Необяснимо е защо кучето го ненавижда изъ дънъ душата си. Когато нѣкое куче види таралежъ, съ силенъ лай се впуска върху му, но винаги зле си изпаща, защото таралежътъ веднага се свива на